

NAPORNY (2) *ai*

a pochylone; teksty nie oznaczają ó.

sg m N nąporny (1). ◇ pl A subst naporn(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu.

Natarczywy, napierający się (2) : Improbus, insitiabilis, perseverans, proterbus in verbis et factis suis naporny BartBydg 73.

W przeni (1) :

Wyrażenie: »naporne chciwości« (1): [rozważny człowiek] ma [...] czynić gwałt przyrodzeniu f'wemu/ á złamać w nim naporne chciwości jego. RejZwierc 76v.

Cf NAPORLIWY

KCh